

genom mycket förökad för stadens öfriga innevånare, och således måste fattiga arbetare och andra medellösa personer, som ega små usla kojor i utkanterna af staden, vidkännas en skatteförhöjning till kommunens utgifter för den vattenledning, gaslysning och öfriga förmåner, hvarmed de privilegierade, utan att betala någonting, blifvit rikligare försedda, än de som bo i stadens aflägsnare delar. Ännu orimligare visar sig detta privilegium, då man tager i betraktande, att enligt nu gällande kommunal-lag, hafva de privilegierade lika rätt med stadens öfriga innevånare att bestämma kommunal-utgifter, och kunna således blifva i tillfälle att till sin egen fördel pålägga de öfriga innevånarne skatter, i hvilka de sjelfva ej deltaga med ett öre.

I en tid, då så väl prester som skollärare i allmänhet ega inkomster fullt motsvarande deras befogade anspråk, och då åtminstone de, som ega tillgångar att bygga eller köpa egna hus, ej kunna sägas sakna en anständig bergning, samt då skatternas jemnare fördelning allmänt payrkas, torde nämnda föräldrad privilegium omöjligen kunna försvaras, hvarför jag vördsamt föreslår:

att Riksdagen för sin del måtte besluta upphäfvandet af den här ofvan anförda delen af Privilegia för Biskoparna och samtliga Presterskapet af den 16 Oktober 1720, samt hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, de sådana å gärder måtte vidtagas, hvarigenom nämnda del af ifrågasvarande privilegier, så fort sig göra låter, upphör att vara gällande.

G. C. Witt.

N:o 23.

Af Herr C. Treffenberg: Om ändring i Riksdags-ordningens 23 §.

Under åberopande dels af de grunder, som af Herr Ridderstad blifvit anförda uti en af honom under förra riksdagen väckt motion i ämnet, dels ock af de ytterligare skäl jag haft äran anföra uti ett af mig till Andra Kammarens protokoll denna dag afgifvet yttrande, får jag vördsamt föreslå:

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 2 Häft.

att Riksdagsordningens 23 § måtte ändras och erhålla följande lydelse:

Hvarje ledamot af Andra Kammaren åtnjuter af statsmedel ersättning för resekostnad till och ifrån Riksdagen samt arfvode af sjuhundratjugu Riksdaler för hvarje lagtima riksdag; dock att, när antingen Konungen upplöser Riksdag, innan den varit fyra månader tillsammans, eller ledamot af Kammaren eljest afgår från sin befattning under riksdagen, innan så lång tid af dess sammanträde förflutit, så ock under urtima riksdag, Kammarens ledamot undfår, jemte resekostnadsersättning, i dagtraktamente sex riksdaler, hvilket dock ej må öfverstiga sammanlagdt sjuhundratjugu Riksdaler.

Den ledamot af Kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, skall, för hvarje dag han uteblifver, vara förlustig sex riksdaler af arfvodet.»

Om remiss af denna motion till Konstitutions-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 23 Januari 1869.

Curry Treffenberg.